

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

42 Et respondebo exprobrantibus mihi verbum: quia speravi in
sermonibus tuis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

41 Et veniat super me misericordia tua
Domine: salutare tuum secundum
eloquium tuum.

Misericor
dia à Deo
petenda,
non iudi-
cium.

Iob 50.

31.

Iob 9.

Heb. 4.

Misericor
dia, & sa-
lutare Dei
est Chri-
stus.

Cant. 2.

Non petit venire super se iudicium, non examen tanquam Sanctus exorat, vt appendatur in statera: sed misericordiam, & salutem. Hæc quippe misericordiam necessaria est. Non enim possumus, iuxta Beati Iob sententiam, respondere ei vnum pro mille. Adeamus ergo cum fiducia ad Thronum gratiæ, vt misericordiam consequamur; & gratiam inueniamus in auxilio opportuno. S. Ambrosius Misericordiam, & salutem Christum Dominum intelligit, qui toto psalmo octogesimo quarto, Benedixisti Domine terram tuam, & prophetur, & petitur: & pulcherrimè, & fusè satis digreditur ad illud Canticum. Vox dilecti mei. Ecce iste venit saliens in montibus, transiliens colles. Videndus totus locus suauissimus,

42 Et respondebo exprobrantibus mihi
verbum: quia speravi in sermonibus
tuis.

Vel respondebo hoc ipsum verbum, Quia speravi in sermonibus tuis, Vel exprobrantibus mihi verbum, siue Hebræa phrasi, rem quamquam, haud dubiam

IN PSAL. CXVIII.

363

biū quin sceditates, & infirmitates meas, *Spes in*
 vt me ad pusillanimitatem, & diffidēciam *Dei ser-*
 adducant, respondebo in tuis sermonibus *monibus,*
 me sperasse. Exprobrant mihi, quod meri- *patroci-*
 to reliquisti me, vel relicturus sis, quem *nium no-*
 ego miserè toties deserui, & vanitatibus *strum.*
 posthabui. Exprobrant mihi quanta re-
 tribui mala pro bonis tibi bono facto-
 ri meo, & benefactori meo. Quam vilis fa-
 ctus sim nimis iterans vias meas: quam in-
 digna gesserim genere meo: quomodo tā-
 to Patri degener vixi. Datum mihi abs te
 pretiosissimum patrimonium quam infeli-
 citer, stulteque prodigerim: quam benefi-
 cis ingratus; quam insipiens in medijs *Luc. 15.*
 thesauris negotiator: & denique adopta-
 tus in filium tuum, quod super omnem
 gloriam est, quam me vilissimum Adæ fi-
 lium & verbis, & rebus ostenderim. Quid
 ad hæc respondeam? Non quia falsa sunt,
 non quia ipse nocens, ne conuincar, &
 obtinear ab accusatore callido, sed quia
 speravi in sermonibus tuis. Hi sunt sermo- *2. Cor. 1.*
 nes misericordiae, sermones non vnius, sed
 totius consolationis, quibus pollicitus es
 placituros tibi eos, qui sibi displicerent:
 non deserturum te, qui ad te confugiunt:
 non mutatione dexteræ tuæ facturum de *Psal. 76.*
 agris lucidos, de mortuis viuos, de malis,
 que infidelibus seruis, fidelissimos, ac
 nobilissimos filios. Hæc respondebo ex-
 probrantibus mihi. Quia etiam si occide- *Iob 13.*

Q 2 ris

ris me, in te sperabo: nec obliuiscar, quia ipse es, qui mandas carmina in nocte. Hæc recolens in corde meo in te sperabo, sciens, quia nemo sperauit in te, & confusus est: nec ab expectatione mea confundes me.

Psal. 21.

Psal. 118.

43 Et ne auferas de ore meo verbum veritatis vsquequaque, quia in iudicijs tuis supersperaui.

Verbum -
veritatis
confessio
nostræ in-
firmitatis

Ex Conf.
S. Aug. l.
10. c. 2.

Et miseri-
cordiarū
Domini.

Eccl. 15.

Heb. 13.

AC si dicat, viam mendacij amouisti à me. si immaculatum me existimo, me ipsum seducens, mendax sum. Si confiteor infirmitatem meam, verbum veritatis habeo. Os meum accusans me, non condemnabit me. Hoc verbo, respondebo exprobrantibus mihi, respondebo & tibi. Nunc enim quod gemitus meus testis est, displicere me mihi, tu refulges, & places, & amaris, & desideraris, vt erubescam de me, & abjiciam me, atque eligram te: & nec mihi, nec tibi placeam nisi de te. Erit & verbum veritatis in ore meo, quod mihi instanter postulo concedi, si cū miserijs meis cōfitear simul misericordias tuas. Quantū à te retarder pōdere meo, quantum ad te accedam munere tuo: quoniam in ore fideli, quod proprium fructum suum germinat, Fructum, inquam, labiorum confitentium nomini tuo, abūdat